

z ale ...
wane na ...
ić Jeden ...
spornczam ...
by nie nieg ...
i dał szczę ...
Takiego Losu który by
grana Milijon chwalebi
na Ruskiey Loteary ogdyby
Ja Rimmę takową Kl=
Konną zbliżyłbym
go mieysca Swiętym ale
radość wielką tam przy
Kamedułow ztam padłby
Uprzyżowanym Jezusem
płab. y jcha ...

Umarły ... by
Ostatni ...
dla pozytku ciała y
Kunnovne Oycow
bym mogł dopełnić
row powiedzi ... wi
Oycow Kamedułow i
z zwatkowem codzy
czy abym mogł sie
moie przez pokoynie
Bolesną Jezusa Ch
rozmyślać dla nas
niezdeną — Oycze
uhryć przed świate
...eniem pokut

...cenia do [illegible]

...awiedntom a tak kiego po ...
spokoynie pamia= ę łotoia te...
...etyck w Sustyni ... w Leta= Ja...
...Warszawą albo ...iut com po...
...oże Jak nayprę= -komon= dy...
...bliżyc a grzechy ...ia sie w dr...
...ystawiać a ch... ...wstynija by...
...ystwa nabożnie ...ie Ja po...
grzesznych po= ...unie ży= sz...
...zeorze pvanęsie ...tniamych gr...
...żywiem posta= ...vażiwory cla...
...m aż do smiewci ...zerdymi ...
Przyjacielem mo...

dochocy zapowaco...
poważę sie zatknę...
Bogu moiemu sie
sie zgadzam powo...
sie poważam aby n...
vak otrzymanie
z Leczytkie z wy...
Złotych Polskich
to nastąpiło aby...
trzymał — nie Ja...
ściel do nywagnione...
pierwo miał tym
bycia do Sustyni
na Wolania przed...

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ

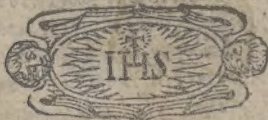
ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ

Εἰς τὴν ὁποῖαν ὁ διδάσκαλος ἐρωτᾷ, καὶ ὁ μαθητὴς ἀπιλογᾶται. Καμωμένη ἀπὸ τὸν πατέρα Ἰάκωβον Λεδέσμα θεόλογον τῆς συντροφίας τοῦ Ἰησοῦ, καὶ γυρισμένη εἰς τὸ Ρωμαϊκον διὰ μέσου τοῦ πατρὸς Βιγκεντίου τοῦ Κασταγνιόλα τῆς ὁμοίας συντροφίας.

DIDASCALIA

CHRISTIANIKI,

Is tin opian o Didaſcalos erota, che o mathitis apilogate, Camomeni apo ton patera Iacobon Ledeſma theologon tis ſyntrofias tu Iiſu, chie giriſmeni is to Romaecon dia meſu tu patros Vincentiu tu Caſtagniola tis omias ſyntrofias.

Con Licenza de' Superiori,
In Roma, Per Luigi Zannetti. 1595.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ,

εἰς τὴν ὁποῖαν ὁ διδάσκαλος ἐρωτᾶ, καὶ ὁ μαθητὴς ἀπηλογᾶται.

γιὰ τὸ ὄνομα καὶ σημάδι τοῦ χριστιανοῦ.

Διδάσκαλος καὶ μαθητής.

Δ. εἶσε ἐσὺ χριστιανός;

Μ. ναὶ μὲ τὴν χάριν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ.

Δ. τί πρᾶγμα εἶναι ὁ χριστιανός;

Μ. εἶναι μαθητὴς τοῦ χριστοῦ, ἤγουν ἐπειδὴ ἐβαπτίσθη, πιστεύει καὶ δείχνει πῶς ἠξεύρει τὸν νόμον του.

Δ. τί λογιάζεις ἐσὺ, νὰ εἶναι ὁ χριστός;

Μ. εἶναι ἀληθινὸς θεὸς, καὶ ἀληθινὸς ἄνθρωπος.

Δ. ποῖον εἶναι τὸ σημάδι τοῦ χριστιανοῦ;

Μ. εἶναι τὸ σημάδι τοῦ ἁγίου σταυροῦ τὸ ὁποῖον γίνεται, βάζοντας τὸ χέρι σὸ κεφάλι, καὶ σὸ στῆθος, καὶ εἰς ἕνα καὶ ἄλλο μέρος λέγοντας. εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς, καὶ τοῦ υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, ἀμήν,

γιὰ

DIDASCALIA CHRISTIA-
niki, is tin opian o Didascalos
erota, che o mathitis api-
logate.

Gia to onoma che Simadi tu chri-
stianu.

Didascalos che mathitis.

D. Ise, esi christianos?
M. Ne me tin charin tu kyriu imon
Iisu christu)
D. Ti pragma ine o chri3ianos?
M. Ine mathitis tu christu igun epi
di euaptisti pisteui che dicti pos
ixeuri ton nomontu.
D. ti logiazis esi nane o christos,
M. Ine alithinos Theos che alithi-
nos anthropos
D. pion ine to simadi tu christianu?
M. ine to simadi tu agiu stauru to
opion ginete vazontas to cheri
sto cefali, che sto stithos, che is
ena che allo meros legontas, is
to onoma tu patros che tu yu,
che tu agiu Pneumatos. Amin.

Δ. γιὰ τὶ γίνεται εἰς τοῦτον τὸν τρόπον;

M. γιὰ τὶ δείχθει δύο μεγάλα μυστήρια. τὸ ἕνα τῆς ἁγίας τριάδος, καὶ τὸ ἄλλο τῆς σαρκώσεως τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ποῖος ἀπέθανε γιὰ λόγου μας εἰς τὸν σταυρόν.

Γιὰ τὸ τέλος καὶ τὰ πράγματα ὁποῦ ἔχει χρείαν ὁ χριστιανός.

Δ. γιὰ τὶ τέλος ἐπλάσθη ὁ ἄνθρωπος;

M. γιὰ ν' ἀγαπᾶ καὶ νὰ δουλεύῃ τὸν θεὸν εἰς τούτην τὴν ζωήν. καὶ ὕστερα εἰς τὴν ἄλλην βλέποντάς τον νὰ τὸν ἀποχαίρεται.

Δ. πόσα πράγματα χρειάζεται ὁ χριστιανὸς γιὰ νὰ ἔλθῃ εἰς τὸ τέλος του, καὶ νὰ σωθῇ.

M. τέσσαρα. πίστιν ἐλπίδα, ἀγάπην, καὶ καλὰ ἔργα.

Δ. τί πιστεύεις ἐσὺ γιὰ τὴν πίστιν;

M. ὅλον ἐκεῖνο ὁποῦ πιστεύει καὶ κρατεῖ ἡ ἁγία καὶ καθολικὴ ἐκκλησία, καὶ μάλιστα ὅτι καὶ αὐτὰ εἶναι εἰς τὸ πιστεύω.

D. Gia ti ginete istuton ton tropó?
M. gia ti dicti dio megala mystiria. toena tis agias Triados, che to allo tis Sarcoseos tu Kyriu imon Iisu christu o opios apethane gia logumas is ton stauron.

Gia to telos, che ta pragmata, opu echi crian ò christianos.

D. Gia ti telos eplasti o anthropos?
M. Gia na agapa, che na duleui ton theon is tutin tin zoin che istera is tin allin vlepondas ton na ton apocherete.
D. Posa pragmata chriazete o christianos, giana elthi is totelos tu, che na sosthi?
M. Tessara. Pistin. Elpida. Agapin, che cala erga.
D. Ti pisteuis esi Gia tin pistin?
M. olon echino opu pisteui, che crati i agia che catholichi Eccli sia, che malista oti che an ine is to pisteuo.

Δ. πῶς τὸ πιστεύω.

M. α'. πιστεύω εἰς θεὸν πατέρα παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς.

β'. καὶ εἰς Ιησοῦν χριστὸν υἱὸν αὐτοῦ, ἕνα μόνον κύριον ἡμῶν.

γ'. συλληφθέντα ἐκ πνεύματος ἁγίου, γεννηθέντα ἐκ μαρίας τῆς παρθένου.

δ', παθόντα ἐπὶ ποντίου πιλάτου, σταυρωθέντα, θανόντα, καὶ ταφέντα.

ε'. κατελθόντα εἰς ᾅδην, τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν.

ϛ'. ἀνελθόντα εἰς οὐρανοὺς, καθεζόμενον ἐν δεξιᾷ τοῦ πατρὸς τοῦ παντοκράτορος.

ζ'. ὅθεν μέλλει ἔρχεσθαι, κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς.

η'. πιστεύω εἰς πνεῦμα ἅγιον.

θ'. ἁγίαν ἐκκλησίαν καθολικήν. ἁγίων κοινωνίαν.

ι'. ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

ια'. σαρκὸς ἀνάστασιν.

ιβ'. ζωὴν αἰώνιον, ἀμήν.

D. Pe to pisteuo

M. 1 Pisteuo is ena theon Patera Pantocratora: Piitin uranu che gis.

2. Che is Iisun christon yon autu, ena monon Kyrion imon.

3. Silliphthenda ec Pneumatos agiu gennithenda ec Marias tis parthenu.

4. Pathonda epi pontiu pilatu, staurothenda, thanonta che tafenda.

5. Catelthonda is adin, ti triti imera Anastanda ec necron.

6. Anelthonda is uranus, cathezomenon en dexia tu patros tu pantocratoros.

7. othen melli ercheste crine zontas, che necrus.

8. Pisteuo is pneuma agion.

9. Agian ecclisian catholichin, agion chinonian.

10. Afesin amartion.

11. Sarcos Anastasin

12. Zoin zonion. Amin.

Δ. τί εἴπαμεν;

Μ. τὸ, πιστεύω.

Δ. τίς τὸ ἔκαμεν;

Μ. οἱ δώδεκα ἀπόστολοι, ὄνταν ἠθέλασι νὰ πᾶσι καὶ νὰ διδάξουσι τὸ εὐαγγέλιον εἰς ὅλον τὸν κόσμον.

Δ. καὶ τί τὸ κάμασιν;

Μ. καὶ νὰ μᾶς δείξουσι τὴν πίστιν.

Δ. τί εὑρίσκεται εἰς τὸ πιστεύω;

Μ. τὰ δώδεκα ἄρθρα, ἤγουν δώδεκα μέρη τὰ πλεῖο μεγαλήτερα τῆς πίστης μας.

Ξεδιάλησις κάποιων μεγαλητέρων ἄρθρων τοῦ πιστεύω.

Δ. εἰς τί πιστεύεις ἐσύ;

Μ. εἰς τὸν θεόν,

Δ. τίς εἶναι ὁ θεός;

Μ. εἶναι πλάστης καὶ κυβερνήτης τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, καὶ εἶναι ἀφέντης ὁλονῶν.

Δ. καὶ τί λέγεται ὁ θεὸς παντοδύναμος;

καὶ

D. Ti ipamen?
M. To pisteuo
D. Tis to ecamen?
M. Idodeca Apostoli otan ithelan na pa si gia na didaxusi to euã-gelion is olonton cosmon.
D. Gia ti to camasin?
M. Gia na mas dixusi tin pistin
D. Ti eurischete is to pisteuo?
M. Ta dodeca arthra, igun dodeca meri ta plio megalitera tis pi-stismas.

Xedialisis capion megaliteron arthron tu pisteuo.

D. Is ti pisteuis esis?
M. is ton theon.
D. Tis ine otheos?
M. ine plastis, che chiuernitis tu uranu, che tis gis, che ine asthen tis olonon.
D. Giati legetc o theos pantodina-mos.

Gia

Μ. γιὰ τί μὲ τὸ μοναχόντου θέλημα, καὶ μὲ τὴν μεγαλοτάτηντου δύναμιν, ἠμπορεῖ νὰ κάμῃ καὶ νὰ χαλάσῃ κάθε πρᾶγμα.

Δ. τί τσ λέεις νάναι ἡ ἁγία τριάδα;

Μ. εἶναι αὐτὸς ὁ θεὸς, πατέρας, υἱὸς, καὶ ἅγιον πνεῦμα. τρία πρόσωπα καὶ ἕνας μόνος θεός.

Δ. ὁ πατέρας εἶναι θεός;

Μ. ναίσκε,

Δ. ὁ υἱὸς εἶναι θεός;

Μ. ναίσκε,

Δ. τὸ ἅγιον πνεῦμα εἶναι θεός;

Μ. ναίσκε,

Δ. τὸ λοιπὸν εἶναι τρεῖς θεοί;

Μ. ὄχεσκε. γιὰ τί ἂν καλὰ καὶ νάναι τρία πρόσωπα, μ' ὅλα τοῦτα εἶναι ἕνας μόνος θεός.

Δ. τί λογῆς παρομοίωσιν θέλεις μοῦ δώσει τῆς ἁγίας τριάδας.

Μ. ὡσὰν ἐμεῖς ἐγίναμεν κατὰ τὴν εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν τοῦ θεοῦ, καὶ ἔχομεν μίαν μόνην ψυχὴν καὶ τρεῖς δυνάμεις, ἤγουν θυμητικήν, νόησιν καὶ θέλημα.

M. Gia ti me to monachontu thelima, che me tin megalotatintu dinamin, empori, na cami, che na chalasi cathe pragma.

D. Ti pisteuis nane i agia triada?

M. ine autos o theos, pateras, yos, che agion pneuma. tria prosopa, che enas monos theos.

D. o pateras, ine theos?

M. nesche,

D. o yos ine theos?

M. nesche,

D. to agion pneuma ine theos?

M nesche,

D. to lipon ine tris Thei?

M. ogesche; giati an cala, che nane tria prosopa, molatuta ine enas monos theos.

D. Ti logis paromiosin thelis mu dosi tis agias triados?

M. osan, emis egenicamen cata tin icona, che omiosin tu theu, che echomen mian monon psichin, che tris dinamis igun thimisin, nun, che thelima.

Δ. πιστεύεις ἐσὺ εἰς τὸν Ἰησοῦν χριστόν;

M. ναίσκε.

Δ. τί λογιάζεις νάναι ὁ Ἰησοῦς χριστός;

M. υἱὸς τοῦ θεοῦ τοῦ πατρὸς, τόσον δυνατὸς ϗ σοφὸς, ϗ καλὸς, ὅσον εἶναι ὁ πατέρας· ὁ ὁποῖος υἱὸς τοῦ θεοῦ ἐγένηκε γιὰ λόγου μας ἄνθρωπος, εἰς τὴν κοιλίαν τῆς δοξασμένης παρθένου μαρίας, μὲ τὴν ἐνέργειαν τοῦ ἁγίου πνεύματος.

Δ. τί πλεῖο ἔκαμεν ὁ χριστὸς γιὰ λόγου μας;

M. ἐγεννήθη ἀπὸ τὴν αὐτὴν παρθένον μαρίαν, ἀπομένοντας ἐκείνη παρθένος ὅνταν ἐγέννησε, ὡσὰν ϗ πρὶν νὰ γεννήσῃ, ϗ ἀφόντις ἐγέννησε.

Δ. ϗ τί πλειότερον;

M. ἐσταυρώθηκε, ἀπέθανε, ϗ ἐθάφθη, ἐκατέβηκεν εἰς τὸν ᾅδην, τὴν τρίτην ἡμέραν ἀνεστήθη ἀπὸ τοὺς νεκρούς. ἀνέβηκεν εἰς τὸν οὐρανὸν, ϗ

κάθ-

D. pisteuis esi is ton Iisun christon?

M. nesche.

D. Ti logiazis nane o Iisus christos?

M. Yos tu theu tu patros,toson dinatos,che sofos, che calos, oson ine o pateras ò opios yos tu theu eginiche gia logumas anthropos, is tin chilian tis doxasmenis parthenu Marias, me tin energian tu agiu pneumatos.

D. Ti pleon ecamen o christos gia logumàs.

M.egenithi apo tin autin parthenō Marian,apomenótas echini parthenos ontan egenise , osan che prin na genisi, che afontis egenise.

D. che ti plioteron ?

M. estaurothi che apethane, che ethasti. ecateuichen is ton adin ; tin tritin imerā anastithi apo tus nacrus.aneuiche is tō vranō.che

κάθεται εἰς τὴν δεξιὰν τοῦ θεοῦ τοῦ πατρὸς τοῦ παντοδυνάμου, ὡσὰν υἱός του, καὶ ἀπέκει ἔχει νὰ ἐλθῃ νὰ κρίνῃ τοὺς ζωντανοὺς καὶ τοὺς ἀπεθαμμένους, γιὰ νὰ δώσῃ καθενὸς κατὰ τὰ ἔργα του.

Δ. πιστεύεις ἐσὺ εἰς τὸ ἅγιον πνεῦμα;

Μ. ναίσκε, ὅτι εἶναι ἀληθινὸς θεὸς καὶ τρίτον πρόσωπον τῆς ἁγίας τριάδας τὸ ὁποῖον δίδει τὴν χάριν του καὶ τὰ χαρίσματά του, εἰς τὴν καθολικὴν ἐκκλησίαν.

Δ. τί πρᾶγμα εἶναι ἡ ἁγία καθολικὴ ἐκκλησία;

Μ. εἶναι ὅλη ἡ συμμάζωξις τῶν πιστῶν χριστιανῶν ὁποῦ ἔχουσι, καὶ ὁμολογοῦσι τὴν πίστιν τοῦ Ἰησοῦ χριστοῦ, τῆς ὁποίας τὸ κεφάλι, εἶναι ὁ αὐτὸς χριστὸς, καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ ἀφῆκεν εἰς τὸν τόπον του.

Δ. τί καλὸν ἔχομεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν;

Μ. [illegible] ἀπὸ ὅλαις ταῖς λειτουργίαις, καὶ [illegible] τὰ μυστήρια, καὶ τὰ

cathete, is tin dexian tu theu tu patros tu pantodinamu,osan yostu, che apechi echi na elthi Gia na crini tus zontanus, che tus apethamenus, Gia nadosi cathenos cata ta ergatu.

D. Pisteuis esi is to agion pneuma?

M. nesche oti ine alithinos theos, che triton prosopon tis agias triados, to opion didi tin charintu, che ta charismatatu,is tin catolichin ecclisian.

D. Ti pragma ine i agia catholichi ecclisia.

M. ine oli i simmazoxis ton piston christianon opu echusi. che omologusi tin pistin tu Iisu christu, tis opias to chefali ine o autos christos, che echinos opuafichin is ton topontu.

D. Ti calon echomen is tin ecclisian?

M. metecho nen apo oles tes liturgies che apo ola ta mistiria, che

τὰ καλὰ ἔργα ποῦ γίνουνται εἰς αὐτὴν, καὶ ἔχομεν τὸ συμπάθιο τῶν ἁμαρτημάτων μὲ πολλαῖς ἄλλαις χάραις καὶ χαρίσματα τοῦ θεοῦ.

Δ. τί πρᾶγμα εἶναι ἡ ἀνάστασις τῆς σαρκὸς, καὶ ἡ ζωὴ ἡ αἰώνιος;

Μ. εἶναι ὅτι εἰς τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως θέλει ἀναστηθῇ καθ᾽ ἕνας, μὲ τὸ ὅμοιον κορμὶ, καὶ μὲ τὴν αὐτὴν ψυχὴν, καὶ οἱ καλοὶ θέλουσιν πάγει εἰς τὴν ζωὴν τὴν παντοτινὴν, γιὰ νὰ ἰδοῦσι, καὶ νὰ χαροῦσι τὸν θεὸν, καὶ οἱ κακοὶ θέλουσι πάγει εἰς τὸν ᾅδην μὲ τοὺς διαβόλους.

Δ. καὶ ἐπειδὴ μέρος πάγει εἰς τὴν παράδεισον καὶ μέρος εἰς τὴν πίσσαν, ποίους μνημονεύομεν εἰς τοῦτον τὸν κόσμον;

Μ. ἐκείνους ὁποῦ ἀποθένουσιν εἰς τὴν χάριν τοῦ θεοῦ δίχως νὰ σώσουν νὰ τελειώσουσι τὴν μετάνοιαν τους, γιὰ τὰ ἁμαρτήματά τους, καὶ ἀφόντις πλερώσουσιν ὅτι καὶ ἐχρεωστοῦσαν ὑπαγαίνουσι εἰς τὴν παράδεισον.

ta cala erga opu ginonte is autin, che echomento ſimpathio tó amartimató me polles alles chares, che chariſmata tu theu.

D. Ti pragma ine i anaſtaſis tis ſarcos che i Zoi i eonios.

M. ine, oti is tin imeran, tis criſeos theli, anaſtathi cathenas, meto omion cormi, che me tin autin pſichin, che i cali theluſin pagi iſtin zoin tin pantotinin, giana iduſi che na charuſi ton theon, che icachi theluſi pagi is ton adin metus diauolus.

D. che epidi meros pagi, is tin paradiſon, che meros is tin piſſan, pius mnimoneuomen is tuton ton coſmon?

M. echinus opu apethenuſin, is tin charin tu theu dichos na ſoſun na teliosu ſi tin metaniantus, gia ta amartimatatus, che afontis pleroſuſin oti che echroſtuſan, i paguſin is tin paradiſon.

Διὰ τὸ δεύτερον πρᾶγμα ὁποῦ ἔχει χρεῖαν ὁ χριστιανὸς, ἤγουν διὰ τὴν ἐλπίδα.

Δ. τί ἀπαντέχεις νὰ ἔχῃς γιὰ τὴν ἐλπίδα ὁποῦ ἔχεις εἰς τὸν θεόν;

Μ. τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἡ ὁποία μάλιστα κερδαίνεται μὲ τὴν χάριν τοῦ θεοῦ καὶ μὲ τὰ καλὰ καμώματα, ὁποῦ μὲ τὴν βοήθειαν τῆς χάριτος γίνονται.

Δ. γιὰ νὰ ἐπιτύχωμεν, καὶ νὰ κερδαίσωμεν τὸ ἐλπίζομεν, τί μᾶς κάμνει χρεῖα.

Μ. ἀνάμεσα εἰς τ' ἄλλα πράγματα, ἡ προσευχή.

Δ. ποίαν προσευχὴν μᾶς διδάσκει ἡ ἐκκλησία;

Μ. τὸ, πάτερ ἡμῶν τὸ, θεοτόκε παρθένε, καὶ τὸ, χαῖρε δέσποινα καὶ ἄλλαις.

Δ. πὲ τὸ, πάτερ ἡμῶν;

Μ. πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, τὸν ἄρτον

ἡμῶν

Dia to deuteron pragma, opu, echi chria, o, christianos, igun dia tin elpida.

D. Ti apantechis na echis gia tin elpida opu echis, is ton Theon?
M. tin zoin tin eonion, i opia malista cherdenete, metin charin tu theu, che meta cala camomata, opu metin voithian, tis charitos, ginonte.
D. Giana epithichomé che na cherdesomen to elpizomen, ti mas camni chria? (seuchi.
M. anamesa is talla pragmata, i pro
D. pian proseuchin mas didaschi i ecclisia?
M. To Pater imon. To theotoche parthene, che to chere [illegible]elpina.
D. pe to pater imon (che alles.
M. Pater imon o en tis vranis agiasthito to onomasu eltheto i vasilia'u, genithito to thelima [illegible] os en vrano, che epi tis gis ton arto

ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμὸν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ, ἀμήν.

Δ. πὲ τὸ ῥωμαΐκα.

M. πατέρα μας ὁποῦ εἶσαι εἰς τοὺς οὐρανοὺς, ἂς εἶναι ἁγιασμένον τὸ ὄνομά σου, ἂς ἔλθῃ ἡ βασιλεία σου, ἂς γένῃ τὸ θέλημά σου, ὡς ἂν γίνεται εἰς τὸν οὐρανὸν, ἔτζι καὶ εἰς τὴν γῆν, δὸς μας σήμερον τὸ καθημερινόμας ψωμὶ, καὶ συμπάθησαι μᾶς τὰ χρέη μας, ὡσὰν καὶ ἐμεῖς συμπαθοῦμεν τοὺς χρεωφελέταις μας, καὶ μὴ μας βάλλης εἰς πειρασμὸν, ἀλλὰ ἐλευθέρωσέ μας ἀπὸ τὸν πονηρόν. ἀμήν

Δ. τί εἴπαμεν;

M. τὸ πατὲρ ἡμῶν

Δ. τίς τό καμεν;

ὁ ἀφέν-

imon ton epiusion, dos imin simeron, che ases imin ta ofilimata imon os che imis afiemen tis ofiletes imon, che mi isenengis imas is pirasmon, alla rise imas apo tu poniru. amin.

D. pe to romeca.

M. Patera mas opu ise is tus vranus, as ine agiasmenon to onoma su, as elthi i uasilia su, asgeni to thelimasu, osan ginete is ton vranon, etzi che is tin gindosmas simeron tocathimerinomas psomi, che simpathisemas ta chreimas, osan che imis simpathumen tus chreofiletesmas, che mi mas valis is pirasmon alla eleutherosemas apo ton poniron. amin

D. Ti ipamen?

M. To pater imon

D. Tis to camen?

M. ὁ ἀφέντης μας ὁ χριστὸς. καὶ τὸ εἶπε μὲ τὸ ἅγιόν του στόμα, καὶ τὸ δῶκε τῶν ἀποστόλων του, γιὰ τοῦτο εἶναι ἡ πλέιο διαλεκτὴ προσευχὴ ἀπ᾽ ὅλαις ταῖς ἄλλαις.

Δ. τί ζητοῦμεν εἰς τούτην τὴν εὐχήν;

M. πρῶτα τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ, ὕστερα τὸ καλὸν τῆς ψυχῆς μας, καὶ τοῦ κορμιοῦ μας, καὶ νὰ μας λυβώσῃ ἀπὸ κάθε κακόν.

Δ. μὲ τίνα μιλοῦμεν εἰς αὐτὴν τὴν προσευχήν;

M. μὲ τον θεὸν τὸν ἀφέντημας.

Δ. ποῦναι ὁ θεὸς;

M. εἰς κάθε τόπον, μάλιστα δὲ λέγεται νεἶναι εἰς τὸν οὐρανὸν, ἐπειδὴ ἐκεῖ φανερώνεται εἰς τοὺς ἁγίους του.

Δ. πὲ τὸ, θεοτόκε παρθένε.

M. θεοτόκε παρθένε, χαῖρε κεχαριτωμένη μαρία, ὁ κύριος μετὰ σοῦ, εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, ὅτι σωτῆρα ἔτεκες τῶν ψυχῶν ἡμῶν. ἀμήν.

M. aphentiſmas o chriſtos, che to ipe me to agiontu ſtoma, che todoche ton apoſtolontu. Gia tuto ine i plió dialecti proſeuchi apo oles tes alles.

D. Ti zitumen, is tutin tin euchin?

M prota tin doxan tu theu, iſtera to calo tis pſichimas, che tu cormiumas, che na mas litroſi apo cathe cacon

D. metina milumen is tin euchin tutin.

M. me ton theon ton aphentimas.

D. pune otheos?

M. is cathe topon, maliſta de legetenane is ton vranò epidi echi faneronete is tus agiuſtu.

D. pe to theotoche parthene,

M theotoche parthene, chere che charitomeni maria, o Kyrios meta ſu, eulogimeni ſi en [illegible]i, che. eulogimenos o carpos tis chiliaſu, oti ſotira etecches ton pſichon imon Amin.

Δ. πὲ τὸ ῥωμαῖκα;

Μ. θεοτόκε παρθένε, χαίρου, ἡ ὁποῖα εἶ-
σαι χαριτωμένη. ὁ ἀφέντης ὁ θεὸς εἶ-
ναι μετὰ σένα, ἐσὺ εἶσαι εὐλογημένη ἀνά-
μεσα εἰς ὅλαις ταῖς γυναῖκες, καὶ ὁ καρ-
πὸς τῆς κοιλίας σου εἶναι εὐλογημέ-
νος. ἐπειδὴ ἐγέννησες ἐκεῖνον ὁποῦ
σώζει ταῖς ψυχαῖς μας, ἀμήν

Δ. τί εἴπαμεν;

Μ. τὸ, θεοτόκε παρθένε;

Δ. τίς ἔκαμεν ἐτούτην τὴν εὐχήν;

Μ. ὁ ἄγγελος ὁ γαβριὴλ ὄνταν ὑπῆγε νὰ
χαιρετίσῃ τὴν παναγίαν, εἰς τὸν ὁ-
ποῖον χαιρετισμὸν ἡ ἐκκλησία ἔσ-
μιξεν ἀκόμη κάποια λόγια τῆς ἁ-
γίας ἐλισάβετ, καὶ κάποια ἐδικάτης.

Μ. μὲ τίνα μιλοῦμεν εἰς ἐτοῦτον τὸν
χαιρετισμόν;

Μ. μὲ τὴν παναγίαν.

Δ. τί θαῤῥεῖς ἐσὺ ὅτι νὰ ἦναι ἡ παναγία;

Μ. μητέρα τοῦ θεοῦ, παρθένος, γεμάτη
ἀπὸ πᾶσα χάριν καὶ ἀρετὴν, βασί-
λισσα τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς. καὶ με-
σίτρια μας.

D. peto romeca.

M. theotoche parthene, cheru i opia ise charitomeni o aphentis o theos ine metasena esi ise eulogimeni anamesa is oles tes ginećhes, che o carpos tis chiliasu ine eulogimenos. epidi e genites echinon opu sozi tes pscheri-.

D. ti ipamen? (mas. amin.

M. to theotoche parthene.

D. tis ecamen etutin tin ecchie?

M. o angelos o Gauriil oaton ipige, na cheretisi tin panagian, is ton opion cheretismon, i ecclisia esmixé acomi capia logiatis agias elisauet che capia catacatis.

D. metina milumen is etuton ton cheretìsmon?

M. me tin panagian.

D. ti tharris esi, oti nane i panagia?

M. mitera tu theu, parthenos, gemati apopasan charin che aretin, vasilissa tu vranu che tis gis, che mesitriamas.

Δ. ποῦ ναι ἡ παναγία;
M. εἰς τὸν οὐρανόν.
Δ. καὶ κείνη ποῦ ναι εἰς τὴν ἐκκλησίαν;
M. εἶναι ἡ εἰκόνα ἐκείνης ὁποῦ ναι εἰς τὸν οὐρανὸν γιὰ νὰ τῆς θυμούμεσθάναι, καὶ για νάναι εἰκόνα της τὴν προσκυνοῦμεν εἰς τιμήν της.
Δ. καθῶς εἶναι πολλὰ εἰκονίσματα τῆς παναγίας, εἶναι καὶ πολλαῖς παναγίαις;
M. ὄχι, ἀλλὰ μία μόνον ἡ ὁποία εἶναι εἰς οὐρανὸν τῆς ὁποίας εἶναι ταῦτα τὰ εἰκονίσματα ὁποῦ εἶναι εἰς τὴν γῆν.
Δ. γιὰ τί τὸ λοιπὸν λέγομεν ἡ παναγία ἡ ὁδηγήτρια, ἡ ἐλεοῦσα, ἡ τῶν ἀγγέλων;
M. γιὰ ταῖς πολλαῖς καὶ πᾶσα λογῆς χάρες ὁποῦ μᾶς κάμνει.
Δ. τί τῆς λέγομεν εἰς τοῦτον τὸν χαιρετισμόν;
M. τὴν ἐπαινοῦμεν, καὶ παρακαλοῦμεν νὰ παρακαλέσῃ διὰ λόγου μας.
Δ. πὲ τὸ χαῖρε δέσποινα;
M. χαῖρε δέσποινα μήτηρ ἐλέους, ζωὴ

γλυ-

D. pune i panagia?
M. is ton vranon.
D. che echini pune is tin ecclisian?
M. ine Iicona echinis opune is ton uranon Gia na tin thimumeſtane.che gia nane iconatis tin proſchinumen,is timintis.
D. Cathos ine polla iconiſmata tis panagias , ine che polles panagies ?
M. ogeſche, alla mia monon i opia ine ſton vranon, tis opias ine tuta ta i coniſinata opu ine is tin gin.
D. Giati tolipon legomẽ ipanagia, i odigitria, i eleuſa, i tõ angelon
M. Gia tes polles che paſa logis chares pu mas camni.
D. ti tis legomen is tuton ton cheretiſmon?
M. tin epenumen, che paracalumen na paracaleſi dialogumas.
D. pe to chere deſpina.
M. Chere deſpina m tir eleus , zoi

gli-

γλυκύτης, καὶ ἐλπὶς ἡμῶν, χαῖρε, πρὸς σὲ βοῶμεν οἱ τῆς Εὔας ἐξόριστοι παῖδες. πρὸς σὲ ἀτενίζομεν στενάζοντες, καὶ θρηνοῦντες, ἐν τῇδε τῇ τοῦ κλαυθμῶνος κοιλάδι, ἄγε δὴ συνήγορε ἡμῶν τοῖς εὐσπλάγχνοις σου ὀφθαλμοῖς ἐφ᾽ ἡμᾶς ἐπίστρεψον, καὶ Ἰησοῦν τὸν εὐλογημένον καρπὸν τῆς κοιλίας σου, μετὰ τὴν ὑπερορίαν ταύτην, ἡμῖν ἀνάδειξον· ὦ ἐπιεικής, ὦ εὔσπλαγχνε, ὦ ἡδεῖα παρθένε μαρία. πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν ἁγία θεοτόκε, ὅπως καταξιωθῶμεν τῶν τοῦ χριστοῦ ἐπαγγελιῶν, ἀμήν.

Δ. πέτο ῥωμαϊκά;

M. ὁ θεὸς νὰ σὲ φυλάσῃ ἀφέντρα μητέρα τῆς ἐλεημοσύνης, ζωὴ γλυκεῖα, καὶ ἐλπίδα μας, ὁ θεὸς νὰ σὲ φυλάσῃ. εἰς ἐσένα κράζομεν ἐμεῖς τὰ ἐξωρισμένα παιδία τῆς εὔας· εἰς ἐσένα ἀναστενάζομεν μὲ δάκρυα, καὶ

κλαυ-

glichitis che elpís imon chere, pros se uoomé, i tis euas exoristi pedes, prosse atenizomen stenazondes, che trinundes, en tide ti tu clauthmonos chiladi. age di sinigore imon tus eusplachnussu osthalmus esimas epistrepsó; Che Iisun ton eulogimenon carpon tis chiliassu, meta tin iperorian tautin, imin anadixon; o epiichis, o eusplachne, o idia parthene Maria. presueue iper imon agia theotoche opos cataxiothomen ton tu christu epangelion, amin.

D. peto romeca.

M. O Theos na se filassi asentra. mitera tis eleimosinis, zoi glichia, che elpidamas, o theos na se filasi. is esena crazomen emis, ta exorismena pedia tis euas, is esena anastenazomen me dacria, che

clauthmus

κλαυθμοῖς, εἰς τοῦτο τὸ λαγκάδι τῶν δακρύων. τὸ λοιπὸν μεσίτριά μας, ἰδὲ μας μὲ ἐλεημοσύνην, καὶ ὕστερα ἀπὸ τὸν ἐξορισμόν μας, δεῖξαι μᾶς τὸν εὐλογημένον καρπὸν τῆς κοιλίας σου, ὦ ἐλεημονήτρια, ὦ σπλαγχνική, καὶ γλυκεῖα παρθένε μαρία. παρακάλεσαι γιὰ λόγου μας ἁγία θεοτόκε. γιὰ νὰ ἀξιωθῶμεν εἰς τὰ μᾶς ἔταξεν ὁ χριστός.

Δ. τί εἴπαμεν;

M. τό, χαῖρε δέσποινα.

Δ. τίς μᾶς τὸ δείξεν;

M ἡ ἁγία ἐκκλησία.

Δ. μὲ τίνα συντυχαίνομεν;

M. μὲ αὐτὴν τὴν παρθένον μαρίαν.

Δ τί λέγομεν εἰς αὐτό;

M ἄλλους ἐπαίνους τῆς αὐτῆς παρθένου, ζητοῦντας τὴν χάριν της καὶ τὴν βοήθειάν της.

clauthmus is tuto to lāchadi ton dacrion . tolipon mesitriamas , ide mas me eleimosinin,che iste-ra, apoton exorismonmas, dixe-mas ton Iisun ton eulogimenon carpon tis chiliassu . o eleimoni-tria , o splachnichi , che glichia Parthene Maria,paracalese gia lo gumas agia theotoche gia na a-xiothomen is ta mas etaxen o christos

D. Ti ipamen ?

M. to chere despina:

D. Tis mas todixen?

M. i agia ecclisia .

D. metina Sintichenomen ?

M. me autin tin parthenon Marian

D. ti legomen is auto?

M. allus epenus tis autis parthenu zitontas tin charintis,che tin voi thian tis .

Γιὰ ἄλλαις δ'χαῖς, κ' παρακάλεσαις τῶν ἁγίων.

Δ. χωρὶς τὴν παναγίαν, ἔχεις δ'λάβειαν κ' εἰς ἄλλοις ἁγίοις;

Μ. ναίσκε, εἰς ὅλοις ὡς φίλοις τοῦ θεοῦ, κ' παρακαλεσταὶς διὰ λόγου μας εἰς τὸν οὐρανὸν, μάλιστα δὲ εἰς τὸν ἄγγελόν μου, ὁποῦ με φυλάγῃ, κ' εἰς τὸν ἅγιον τοῦ ὀνόματός μου.

Δ. κ' εἰς τὰ λείψανα τῶν ἁγίων;

Μ. τὰ τιμῶ, ὡς ἐκεῖνα ὁποῦ ἐδεχθήκασι τὸ ἅγιον πνεῦμα, κ' ἔχουσι νὰ ξανασμιχθοῦσι μὲ ταῖς δοξασμέναις τῶν ψυχαῖς.

Δ. πῶς προστάζεσαι εἰς τοὺς ἁγίους;

Μ. ὡς καθὼς μᾶς διδάσκει ἡ ἐκκλησία κ' ἀκόμι εἰς τιμιώτοις. κ' νὰ μεσιτεύουσι γιὰ λόγου μας, λέγω τὸ, πάτερ ἡμῶν, κ' τὸ, θεοτόκε παρθένε.

Δ. τί κάμνεις, ὄντα πάγῃς σὸ κρεβάτι;

Μ. δύο πράγματα. πρῶτα, κάμνοντας τὸν [illegible] μου, [illegible] τὸν

ἐ[illegible]-

Gia alles euches, chie paracaleses ton agion.

D. choris tin panagian echis eulaнian chie is allus agius?

M. nesche, is olus os filus tu theu, che paracalestas dia logumas is ton vranon, malista is ton angelō mu opu me filagi, chie is ton agion tu onomatos mu:

D. chie is ta lipsana ton agion?

M. ta timo, os echina opu edectica si to agiō pneuma chie echusi na xanasmictusi me tes doxasme neston psches:

D. pos proseuchese is tus agius?

M. os cathos mas didaschi i ecclisia, chie acomi is timintus chie na mesiteususi gia logumas, lego to pater imon chie to theotoche parthene.

D. Ti camnis ontan pagis sto creuati?

M. Dio pragmata prota, camnontas ton stauron mu exetazo ton

ἐμαυτόν μου εἰς τὰ ἔκαμα; δεύτερον λέγω τὸ, πάτερ ἡμῶν, τό θεοτόκε παρθένε, καὶ ἄλλαις μου εὐλάβειαις.

Δ. πῶς ἐξετάζεις τὴν συνείδησίν σου;

M. πρῶτα εὐχαριστῶ τὸν θεόν, διὰ ταῖς χάραις ὁποῦ μοῦ ἔκαμεν, ὕστερον λογιάζω τὰ ἁμαρτήματά μου. μάλιστα ἐκείνης τῆς ἡμέρας, μὲ λύπην, καὶ μὲ γνώμην ὅτι νὰ γυρίσω εἰς τὸ καλὸν καὶ νὰ ξαγορευθῶ. τρίτον, ζητῶ τοῦ θεοῦ συμπάθιον. καὶ τάζω βέβαια νὰ μὴν ἁμαρτήσω πλεῖα.

Δ. καὶ τὸ ταχὺ τί κάμνεις;

M. τρία πράγματα, ά, εὐχαριστῶ τὸν θεὸν ὁποῦ μὲ ἐφύλαξεν ἐκείνην τὴν νύκτα, καὶ γιὰ ἄλλαις χάραις. δεύτερον τοῦ παραδίδω τὸ κορμί μου, καὶ τὴν ψυχήν μου. τρίτον, τοῦ ζητῶ νὰ μὲ κάμῃ νὰ κάμω ὅτι καὶ ἂν ἔνε εἰς τὴν τιμήν του. καὶ ἀκόμη λέγω ἄλλαις μου εὐλάβειαις μὲ τὸν νοῦ μου καὶ μὲ τὴν γλῶσσάν μου.

emautonmu is ta cama, deuteron lego to pater imon, to theotoche parthene, chie alleimu eulauies:

D. pos xetazis tin ſinidiſin ſu?

M. prota euchariſto ton theon dia tes chares o pu mu ecamen, iſteron logiazo ta amartimata mu maliſta echinis tis imeras, me lipin, chie me gnomin oti na giriſo is to calon chie na xagoreutho, triton zito tu theu ſimpathion, chie tazo ueuea namin amartiſo plia.

D. chie to tachi ti camnis?

M. tria pagmata. 1. euchariſto ton theon opu me efilaxen echinin tin nictã, che gia alles chares. 2. tu paradido to cormimu, che tin pſichinmu. 3. tu zito na me cami na camno oti chie an ine is tin timintu. che acomi lego alleſ mu eulauies me ton nun mu, chie me tin gloſſan mu.

Γιὰ τὸ τρίτον πρᾶγμα ὁποῦ ἔχει χρείαν ὁ χριστιανὸς τὸ ὁποῖον εἶναι ἡ ἀγάπη.

Δ. ποῖον εἶναι τὸ τρίτον χρειαζόμενον πρᾶγμα τοῦ χριστιανοῦ;
M. ἡ ἀγάπη.
Δ. τίνα πρέπει ν' ἀγαπήσωμεν μὲ τὴν ἀγάπην;
M. ἀπάνω εἰς ὅλα τὸν θεὸν, καὶ τὸν πλησίον μας ὡσὰν ἐμᾶς, μὲ τὴν ἀγάπην τοῦ θεοῦ.
Δ. πῶς ἀπάνω εἰς ὅλα;
M. μὰ τὶ πλεῖον γλίγορα πρέπει νὰ ἀποθάνωμεν, παρὰ νὰ τὸν βλάψωμεν.
Δ. πῶς θέλομεν ἀγαπήσει τὸν πλησίον μας ὡσὰν τὸν ἐμαυτόν μας;
M. κάμνοντες γιὰ λόγου του, καὶ ἐπιθυμόντας του, ὅτι καὶ ἂν θέλομεν γιὰ λόγου μας κατὰ τὸ δίκαιον, καὶ τὸν νόμον τοῦ θεοῦ.

Gia to tritó pragma opu echi chriã o chriſtianos to opion ine iagapi.

D. Pion ine to triton chriazomenon pragma tu chriſtianu?

M. i agapi.

D. tina prepi na agapiſomen me tin agapin?

M. apano is ola ton theon, chie ton plifion mas oſan emas gia tin agapin tu theu.

D. pos apano is ola?

M Giati plion gligora prepina ape thanomen, para na ton vlapſomen:

D. pos thelomen agapiſi ton pliſionmas oſan ton emautonmas.

M. camnontas gia logu tu, che apo thimontaſtu oti che an thelomen gia logumas cata to dichieon, chie ton nomon tu theu.

για τὸ τέταρτον πρᾶγμα, ποῦναι χρειαζόμενον εἰς τὸν χριστιανὸν, τὸ ὁποῖον εἶναι τὰ καλὰ ἔργα.

Δ. ποῖον εἶναι τὸ τέταρτον πρᾶγμα ὁποῦ ἔχει χρείαν ὁ χριστιανός;

Μ. τὰ καλὰ ἔργα· γιατί ἀφόντις φθάσει εἰς τοὺς χρόνους ὁποῦ γνωρίζει τὸ καλὸν· καὶ τὸ κακὸν, δὲν σώνει ἡ πίστις χωρὶς τὰ καλὰ ἔργα.

Δ. ποῖα εἶναι αὐτὰ τὰ ἔργα τὰ καλά;

Μ. εἶναι ἐκεῖνα ποῦναι εἰς τοὺς δέκα ὁρισμοὺς βαλμένα τοῦ θεοῦ καὶ τῆς ἐκκλησίας: μὲ τὰ ἔργα τῆς διαπλαγχνωσύνης, καὶ ἐλεημοσύνης, καὶ τῶν ἄλλων ἀρετῶν.

Δ. πὲ τοὺς δέκα ὁρισμοὺς τοῦ θεοῦ;

Μ. α'. ἐγὼ εἶμαι ὁ ἀφέντης ὁ θεός σου, μὴν ἔχεις ἄλλον θεὸν ὀμπρός μου.

β. μὴν πάρῃς τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ σου δίκαιρα.

γ'. θυμήσου νὰ ἁγιάσῃς ταῖς ἑορταῖς.

δ'. τίμα τὸν πατέρα σου, καὶ τὴν μητέρα σου, νὰ πολυχρονίσῃς ἀπάνω στὴν γῆν.

μὴν

Gia to tetarton pragma pune chria
zomenon is ton chriſtianon,
to opion ine ta cala erga.

D. pion ine to tetarton pragma o-
pu echi chrian o chriſtianos?

M. ta cala erga, giati afontis ſthaſi
is tus chronus opu gnorizi to
calon, chie to cacon, den ſoni pi
ſtis choris ta cala erga:

D. pia ine auta ta cala erga?

M. ine echina pune is tus deca o-
riſmus valmena tu theu chie
tis ecclisias, me ta erga tis euſ-
planchnoſinis, chie eleimoſinis
chie ton allon areton.

D. pe tus deca oriſmus tu theu,

M. 1. ego ime o afthentis o theoſ-
ſu, min echis allon theon ompro
ſmu,

2. min paris to onoma tu theuſu
euchera.

3. enthimiſtu na agiaſis tes eortes.

4. tima ton pateraſu che tin mite-
raſu, na polichroniſis apano ſtin
gin.

ε. μὴν σκοτώσης.

ς. μὴν πορνεύσης.

ζ. μὴν κλέψης.

η. μὴν ψευδομαρτυρήσης.

θ. μὴν ἐπιθυμήσης τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίου σου.

ι. μὴν ἐπιθυμήσης τὰ ξένα πράγματα.

τοῦτοι οἱ δέκα ὁρισμοὶ, τοὺς ὁποίους ἐβεβαίωσε καὶ ὁ αφέντης ὁ χριστὸς, κρέμονται ἀπ' ἐκείνοις τοὺς δύο τῆς ἀγάπης.

α. νὰ ἀγαπᾶς τὸν θεὸν μὲ ὅλην σου τὴν ψυχὴν, καὶ μὲ ὅλην σου τὴν δύναμιν.

β. νὰ ἀγαπᾶς τὸν πλησίον σου ὡσὰν τὸν ἐμαυτόν σου. ἀμήν.

Εξήγησις εἰς τοὺς δέκα ὁρισμούς.

Δ. ποῦ ἔδωκεν ὁ θεὸς τούτοις τοὺς δέκα ὁρισμούς;

Μ. πρῶτα σὸν παλαιὸν νόμον, ὕστερα τοὺς ἐβεβαίωσεν ὁ χριστὸς, εἰς

5. min ſtotoſis.
6. min porneuſis.
7. min clepſis.
8. min pſeudomartiriſis.
9. min epithimiſis tin gineca tu pliſiu ſu.
10. min epithimiſis ta xena pragmata.

Tuti i deca oriſmi tus opius eueueoſe che o authentis o chriſtos, cremóte apechinus tus dio tis agapis.

1. na agapas ton theon meolinſu tin cardia, me olinſu tin pſichin. che me olinſu dinamin.
2. na agapas ton pliſionſu oſan ton emautonſu. Amin.

Xedialiſis is tus deca oriſmus.

D. pu edochen o theos tutus tus deca oriſmus?

M. Prota iton paleon nomon, iſtera tus eueueoſen o chriſtos is

ſton

τὸν καινούργιον νόμον.

Δ. τί πρᾶγμα ὅπου λέγουσιν αὐτοὶ οἱ ὁρισμοί;

Μ. οἱ πρῶτοι τρεῖς λέγουσι, προσκύνα ἕνα θεὸν, μὴν πέρνεις τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ ἄδικα, ἁγίαζε ταῖς ἑορταῖς, ἐγγίζουσιν εἰς τὴν τιμὴν τοῦ θεοῦ, γιὰ τί πρῶτα πρέπει ὁ θεὸς νὰ τιμᾶται μὲ τὴν καρδίαν, ἀπέχει μὲ τὴν φωνὴν, καὶ ὕστερον μὲ τὰ ἔργα. οἱ ἄλλοι ἑπτὰ ἐγγίζουσιν εἰς τὴν ὠφέλειαν τοῦ πλησίου μας.

Δ. τοῦτοι οἱ δέκα ὁρισμοὶ, εἰς πόσους συμμαζώνουνται;

Μ. εἰς τοὺς δύο ὁρισμοὺς τῆς ἀγάπης, οἱ ὁποῖοι εἶναι, νὰ ἀγαπήσῃς τὸν θεὸν ἀπάνω εἰς ὅλα. καὶ τὸν πλησίον σου, ὡσὰν τὸν ἐμαυτόν σου. εἰς τόσον ὅτι ὅλος ὁ νόμος τοῦ θεοῦ ἀρίσκεται εἰς τοῦτον τὸν γλυκὺν ὁρισμὸν τῆς ἀγάπης· τὸ ὁποῖον πρᾶγμα ἄμποντες νὰ μᾶς τὸ δώσῃ ὁ ἀφέντης ὁ χριστὸς γιὰ τὴν μεγάλην του καλοσύνην. ἀμήν.

ſton che nurion nomon.

D. ti pragma leguſin auti i oriſmi;

M. I proti tris leguſi, proſchina ena Theon; min pernis to onoma tu theu euchera; agiaze tes eottes;engizuſin, is tin timin tu theu. Giati prota prepi o theos na timate me tin cardian, apechi me tin fonin, che iſtera me ta erga. i alli eſta engizuſin is tin oſelian tu pliſiumas.

D. tut i deca oriſmi, is poſus ſimmazonunte;

M. is tus dio oriſmus tis agapis i opij ine, na agapiſis ton theon apano is ola. che ton pliſionſu, oſan ton emautonſu. is toſon oti olos onomos tu theu euriſchete is tuton ton glichin oriſmon tis agapis. to opion pragma ampotes na mas doſi o theos gia tin megalintu caloſinin. Amin.

Γιὰ τοὺς πέντε ὁρισμοὺς τῆς ἐκκλησίας.

Δ. Πὲ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς ἐκκλησίας;

Μ. α΄. νὰ ἀκούῃς τὴν λειτουργίαν ταῖς ἑορταῖς ταῖς ὁρισμέναις.

β΄. νὰ νηστεύῃς τὴν Σαρακοστὴν, ϗ ταῖς ἄλλαις ἡμέραις τῆς ἑβδομάδος ποῦ σοῦ ὁρίζει ἡ ἐκκλησία.

γ΄. νὰ ξαγορεύῃς τὸ ὀλιγώτερον μίαν φορὰν τὸν χρόνον, ϗ νὰ μεταλάβῃς τὸ ὀλιγώτερον τὴν πασχαλίαν.

δ΄. νὰ μὴν κάμνῃς γάμους κάποιαις ἡμέραις τοῦ χρόνου, εἰς ταῖς ὁποίαις δὲν σοῦ ταῖς συγχωρεῖ ἡ ἐκκλησία.

ε΄. νὰ πληρώνῃς ταῖς δεκατίαις κατὰ τὸν ὁρισμὸν ϗ κατὰ τὴν τάξιν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας.

Γιὰ τὰ πρῶτα κρίματα ὁποῦ κράζονται θανάσιμα.

Δ. Εἴπαμεν τὰ καλὰ ἔργα ὁποῦ ἔχομεν

Gia tus pente oriſmus tis ecclifias.

D. pe tus oriſmus tis ecclifias.

M. 1. na acuis tin liturgian tes cortes tes oriſmenes.

2. na nifteufis tin ſaracoſtin, che tes alles imeres tis eudomados pu ſu orizi i ecclifia.

3. na xagoreutis to oligoteron mian foran ton chronon, chie na metalauis to oligoteron tin paſchalian.

4. na min camnis gamus capies imeres tu chronu, is tes opies denſu tes ſinchora i ecclifia.

5. na plerofis tes decaties, cata ton oriſmon che cata tin taxin tis agias ecclifias.

Gia ta prota crimata opu crazonte thanaſima.

D. ipamen ta cala erga opu echomen

μεν νὰ κάμνωμεν. περὶ τοῦ ἔργα τὰ κακὰ ὁποῦ ἔχομεν νὰ φύγωμεν, καὶ πρῶτα τὰ ἑφτὰ θανάσιμα κρίματα.

Μ ά. τὸ μεγαλεῖον, ἤγουν ὑπερηφάνια.
β΄. ἡ ἀκρίβεια, ἤγουν φυλαργυρεία.
γ΄. ἡ πορνία.
δ΄. ἡ ὀργή.
ε΄. ἡ ληξία, ἤγουν, λαιμαργία.
ς΄. ἡ ζηλία.
ζ΄. ἡ ὀκνεῖα εἰς τὰ καλὰ ἔργα.

Εναντίον εἰς τοῦτα τὰ φταισίματα, εἶναι ἑφτὰ ἀρεταῖς.

ά. ἡ ταπεινωσύνη, ὁποῦ εἶναι ἐναντίον τοῦ μεγαλείου.
β΄. ἡ ἐλεηθερειότης, τῆς ἀκριβείας.
γ΄. ἡ ἐγκράτεια, τῆς πορνείας.
δ΄. ἡ ὑπομονὴ τοῦ θυμοῦ.
ε΄. ἡ νηστεία, τῆς ληξίας.
ς΄. ἡ ἀγάπη, τῆς ζηλίας.
ζ΄. ἡ ἐπιμέλεια, τῆς ὀκνηείας.

Καὶ ἂν καλὰ τὰ ἑφτὰ τοῦτα ἁμαρτήματα, τὰ ὁποῖα εἶναι κεφάλαια τῶν

ἀλ-

men nacamnomen.pe tora ta ca-
ca opu echomen na figomé.chie
ptota,ta efta thanafima crimata.

M. 1. to megalion , igun yperifa-
nia.

2. i.acriuia,igun filargiria.

3. i pornia.

4. i orgi.

5. i lixia igun le margia,

6. i zilia.

7. i ocnia,is ta cala erga.

Enantion is tuta ta ftefimata ine
efta aretes.

1. I tapinofini opu ine enantion tu
megaliu.

2. i eleuther otis,enantion tis acri-
uias.

3. i engratia tis pornias.

4. i ipomoni tis orgis.

5. i niftia,tis lixias.

6. i agapi tis zilias.

7. i epimelia enantion tis ocnirias.

Che ancala efta tuta amartima
ta , ta opia ine chefalea ton
al-

ἄλλων, νὰ λέγονται θανάσιμα. ὅμως ἠμποροῦσιν ἀκόμη νὰ μὴν εἶναι θανάσιμα καὶ μίαν βολάν.

Δ. τί πρᾶγμα εἶναι τὸ ἁμάρτημα;

M. εἶναι ἐκεῖνο ὁποῦ λογιάζει τινὰ, ἢ λέγει, ἢ κάμνει ἐναντίον εἰς τὸν νόμον καὶ θέλημα τοῦ θεοῦ.

Δ. τί κακὸν κάμνει τὸ θανάσιμον ἁμάρτημα εἰς τοὺς ἁμαρτωλούς;

M. τοὺς κάμνει νὰ χάσουσι τὸν θεὸν, καὶ τὴν χάριν του, καὶ τὴν δόξαν ὁποῦ τοὺς ἔταξεν, καὶ τοὺς κάμνει ἀξίους τῆς κολάσεως τοῦ ᾅδου.

Δ. γιατὶ λέγεται θανάσιμον;

M. γιατὶ θανατώνει τὴν ψυχὴν κάμνοντάς την νὰ χάσῃ τὴν χάριν τοῦ θεοῦ ὁποῦ εἶναι ζωή της.

Δ. τί κάμνει τὸ ἁμάρτημα, ὁποῦ λαβώνει τὴν ψυχὴν, ἀλήθεια δὲν τὴν θανατώνει, καὶ διὰ τοῦτο δὲν λέγεται θανάσιμον, ἀλλὰ συγχωρητικόν;

δὲν

lon na legonte thanaſima. omos emporuſi namin ine thanaſima camian volan.

D. Ti pragma ine to amartima?

M. ine echino opu logiazi tina i legi i camni enantion is ton nomon che thelima tu theu.

D. Ti cacon camni to amartima to thanaſimon is tus amartolus?

M. tus camni na chaſuſi ton theō, che tincharintu, che tin doxan opu tus etaxen, che tus camni axius ton colaſeon tu adu.

D. Giati legete thanaſimon.

M. Giati thanatoni tin pſichin camnontas tin na chaſi tin charin tu theu opu ine zoi tis.

D. ti camni to amartima opu lauoni tin pſichin alithia den tin thanatoni, che dia tuto den legete thanaſimon, alla Sinchoriticon.

M. δὲν κάμνει ὅτι ὁ ἄνθρωπος νὰ χάσῃ τὴν χάριν, μήτε τὸν κάμνει ἄξιον γιὰ τὸν ἄδην, ἀλλὰ τὸν κάμνει νὰ κρυώσῃ εἰς τὴν ἀγάπην, καὶ δούλευσιν τοῦ θεοῦ καὶ τὸν κάμνει ἄξιον γιὰ πρόσκαιρα κακὰ καὶ ἀκόμι τὸν κάμνει νὰ κλίνῃ εἰς τὸ κρίμα τὸ θανάσιμον.

Γιὰ τὰ ἑπτὰ μυστήρια τῆς ἁγίας ἐκκλησίας.

Δ. τί ἄλλο μας κάμνει χρεία, νὰ ἠξεύρωμεν;

M. πρέπει νὰ ἠξεύρωμεν τὰ ἅγια μυστήρια, γιὰ νὰ τὰ λάβωμεν εἰς τὸν καιρὸν ὁποῦ δείχει ἡ ἁγία ἐκκλησία.

Δ. γιατί;

M. γιὰ νὰ λύσωμεν τὰ κρίματά μας, καὶ νὰ λάβωμεν τὴν χάριν, καὶ βοήθειαν τοῦ θεοῦ, μὲ τὴν ὁποίαν κάμνομεν καλὰ ἔργα.

Δ. ποῖα τὰ ἑπτὰ μυστήρια τῆς ἁγίας ἐκκλησίας;

τὸ

M. den camni oti o anthropos na chaſi tin charin, mite ton camni axion gia ton adin, alla ton camni na crioſi is tin agapin, chie du leuſin tu theu, chie ton camni axion gia proſchera caca, chie aco mi ton camni nachini, is to crima to thanaſimon.

Gia ta eſta miſtiria tis agias ecclifias.

D. ti allo mas camni chria na ixeuromen?

M. prepi na ixeuromen ta agia miſtiria gia na ta lauomen is ton cheron opu orizi i agia ecclifia.

D. Gia ti?

M. Giana liſomen ta crimatamas, che na lauomen tin charin, che voithian tu theu, me tin opian camnomen cala erga.

D. pe ta eſta miſtiria tis agias ecclifias.

Μ. α΄ τὸ βάπτισμα.
β΄. τὸ χρίσμα, ἤγουν τὸ ἅγιον μῦρον.
γ΄. ἡ κοινωνία.
δ΄. ἡ μετάνοια.
ε΄. τὸ ἁγιέλαιον, ἤγουν τὸ ὕστερον χρῖσμα.
ς΄. ἡ χειροτονία, ἤγουν ἡ ἱερωσύνη.
ζ΄. ἡ ὑπανδρεία.
Δ. τίς ἔκαμε τοῦτα τὰ ἅγια μυστήρια;
Μ. ὁ ἀφέντης ὁ χριστός.
Δ. γιὰ τί;
Μ. γιὰ νά μας συγχωρήσῃ τὰ κρίματά μας, καὶ νὰ μᾶς δώσῃ τὴν χάριν του, καὶ τὰ χαρίσματα τοῦ πάθους του, καὶ καθ᾽ ἕνα μυστήριον χωριστὰ δίδει χάριν, ἀλλὰ πρέπει νὰ παίρνομεν καθὼς πρέπει ἄξια ἤγουν δίχως κρίμα θανάσιμον.
Δ. γιατί ἐγίνηκε τὸ βάπτισμα;
Μ. γιὰ νὰ γίνῃ ὁ ἄνθρωπος χριστιανὸς, καὶ υἱὸς τοῦ θεοῦ.
Δ. πῶς γίνεται τοῦτο;

M. 1. to vaptiſma.
2. to chriſma,igun to agion miron
3. i chinonie;
4. i metania.
5. to eucheleon igun to iſteron chriſma.
6. i chirotonia igun i ierosini.
7 i ypandria,

D. tis ecame tuta ta agia miſtiria?
M. o aſthentis o chriſtos.

D. Giati?

M. Gia na mas ſinchoriſi ta crimatamas; che ta chariſmata tu pathuſtu, che cathena miſtirion choriſta didi charin, alla prepi na ta pernomen cathos prepi axia. igun dichos crima thanaſimon.

D. Giati egeniche to uaptiſma.

M. Giana geni o anthropos chriſtianos che yos tu theu.

D. pos ginete tuto?

Μ. κατὶ γλυούμεθα μὲ τὸ κρῖμα τὸ
προπατορικὸν, τὸ ὁποῖον μὲ τ᾽ ἄλ-
λα κρίματα, μᾶς ἐβγάζει τὸ βάπτι-
σμα, καὶ μᾶς δίδει τὴν χάριν, καὶ τ᾽
ἄλλα χαρίσματα, καὶ ἔτζι μᾶς κάμ-
μνει υἱοὺς τοῦ θεοῦ, καὶ κληρονόμους τῆς
παντοτινῆς ζωῆς.

Δ. εἰς τί ὠφελεῖ ἡ ἐξομολόγησις;

Μ. γιὰ νὰ μᾶς συμπαθήσῃ ὁ θεὸς τὰ
κρίματά μας ὁποῦ ἐκάμαμεν, ὕστε-
ρον ἀπὸ τὸ βάπτισμα.

Δ. πῶς ἔχει νὰ ἑτοιμασθῇ ἐκεῖνος ὁποῦ
μέλλει νὰ ξεμολογηθῇ;

Μ. πρέπει νὰ κάμῃ τρία πράγματα,
πρῶτα νὰ θυμηθῇ μὲ ἐπιμέλειαν τὰ
κρίματά του. δεύτερον, νὰ πικραν-
θῇ γιὰ ἐκεῖνα καὶ νὰ λυπηθῇ μὲ τὸ νὰ
μὴ θέλῃ ὅσον ἐμπορεῖ πλέο νὰ κρι-
ματισθῇ. τρίτον, νὰ τὰ ξεμολογηθῇ
ὅλα σωστὰ καὶ νὰ κάμῃ τὴν μετά-
νοιαν, ὁποῦ θέλει τοῦ δώσει ὁ ἐξαγο-
ρευτής.

M. Gia ti genumeſta meto crima to propatoricó, to opió metalla crimata mas eguazi to vaptiſma, che mas didi tin charin, chi tal la chariſmata, che ezi mas camni yus tu theu.

D. is ti ofeli i exomologiſis?

M. Gianamas ſimpathiſi o theos ta crimatamas opu ecamamen iſte ra apo to naptiſma.

D. pos echi na etimaſti echinos opu melli na xemologithi?

M. prepi na cami tria pragmata, prota na thimithi me epimelian ta crimatatu, deuteron, na picrati gia echina, che na lipiti, me to na mi theli oſon empori plion na crimatiſti, triton na ta xemologiti ola ſolta, che na cami tin metanian opu theli tu doſi o exagoreutis.

Ἐξομολόγησις.

Δ. πὲ τὴν ἐξομολόγησιν;

Μ. ἐξομολογοῦμαι τῷ θεῷ τῷ παντοκράτορι, τῇ μακαρίᾳ μαρίᾳ τῇ ἀειπαρθένῳ, τῷ μακαρίῳ μιχαὴλ τῷ ἀρχαγγέλῳ. τῷ μακαρίῳ ἰωάννῃ τῷ βαπτιστῇ, τοῖς ἁγίοις ἀποστόλοις πέτρῳ καὶ παύλῳ, καὶ πᾶσι τοῖς ἁγίοις. καὶ σοὶ πάτερ, ὅτι ἥμαρτον πολλά, ἐν λογισμῷ, ἐν λόγῳ, καὶ ἔργῳ. καὶ διὰ τοῦτο λέγω τὸ ἐμὸν πταῖσμα, τὸ ἐμὸν πταῖσμα, τὸ ἐμὸν μέγιστον πταῖσμα. διὰ τοῦτο παρακαλῶ τὴν μακαρίαν τὴν ἀειπαρθένον, τὸν μακάριον μιχαὴλ τὸν ἀρχάγγελον, τὸν ἅγιον ἰωάννην τὸν βαπτιστήν, τοὺς ἁγίους ἀποστόλους πέτρον καὶ παῦλον, καὶ πάντας τοὺς ἁγίους, καὶ σὲ πάτερ προσεύχεσθαι ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν.

Exomologiſis.

D pe tin exomologiſin?

M. exomologume to theo to pantocratori, ti macaria Maria ti aipartheno, to macario ioanni to vaptiſti, tis agijs apoſtolis Petro che paulo. chie paſi tis agius che ſi Pater oti imarton polla, en logiſmo, en logo, chie ergo, chie diatuto lego to emon pteſma, to emon pteſma, to emon megiſton pteſma. diatuto paracalo tin macarian Marian tinaiparthenõ, ton macarion michail ton archangelon, ton agion ioannin ton vaptiſtin, tus agius apoſtolus Petrò chie paulon chie pantas tus agius, chie ſe pater proſeucheſte iperemu pros kyrion ton theon imon.

Δ. πὲς τὴν ῥωμαϊκά;

Μ. ἐξαγορεύομαι ὀμπρός εἰς τὸν θεὸν τὸν παντοδύναμον. καὶ εἰς τὴν ἁγίαν μαρίαν τὴν ἀειπάρθενον, καὶ εἰς τὸν ἅγιον μιχαὴλ τὸν ἀρχάγγελον, εἰς τὸν ἅγιον ἰωάννην τὸν βαπτιστὴν, καὶ εἰς τὸν ἅγιον πέτρον καὶ παῦλον, καὶ εἰς ὅλοις τοὺς ἁγίοις, καὶ ὀμπρὸς εἰς ἐσένα πατέρα μου πνευματικὲ, ὅτι ἁμάρτησα πολλά, καὶ διὰ τοῦτο ἐγὼ ὁμολογῶ τὸ σφάλμα μου τὸ μεγαλώτατον. διὰ τοῦτο παρακαλῶ τὴν ἁγίαν μαρίαν τὴν ἀειπαρθένον· τὸν ἅγιον μιχαὴλ τὸν ἀρχάγγελον, τὸν ἅγιον ἰωάννην τὸν βαπτιστὴν, τὸν ἅγιον πέτρον καὶ παῦλον, ὅλοις τοὺς ἁγίοις, καὶ ἐσένα πατέρα διὰ νὰ παρακαλέσῃς γιὰ λόγου μου τὸν ἀφέντην τὸν θεόν.

Δ. γιὰ τί μᾶς ἐδώθηκεν ἡ κοινωνία;

γιὰ

D. pe tin romeca?

M. exagoreuome ompros is ton theon ton pantocratora, che is tin agian marian tin aiparthenon, che is ton agion Michail ton archangelon, is ton agion ioannin ton uaptistin, che is ton agion Petron che Paulon, che is olus tus agius, che ompros is esena patera mu pneumatiche. oti amartia polla, che diatuto ego omologo to sfalmamu, to sfalmamuto sfalma mu to mega lotató. diatuto paracalo tin agiã mariã tin a parthenon, tõ agion michail ron archangelon, ton agion ioannin to vaptistin, ton agion Petron che paulon, olus, tus agius che esena patera diana paracalesis gialogumu ton afthentin ton theon.

D. Giati mas edothiche i chinonia?

Μ. γιὰ νὰ θρεφτῇ ἡ ψυχή μας μὲ τὴν χάριν τοῦ θεοῦ, καὶ νὰ σμιχθῇ ἀντάμα του. δεύτερον γιὰ νὰ μὴ ξεπέφτῃ εὔκολα εἰς τὰ κρίματα, καὶ τρίτον διὰ νὰ κερδέσῃ κάθα καλόν.

Δ. τίς εἶναι εἰς τὴν ἁγίαν κοινωνίαν;

Μ. εἶναι ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς χριστὸς ὁ θεὸς καὶ ἄνθρωπος, μετὸ κορμί, καὶ μὲ τὴν ψυχήν, καὶ μὲ τὴν θεότητα. καὶ καθὼς εἶναι εἰς τὸν οὐρανόν, ἔτζι εἶναι καὶ εἰς τὴν κοινωνίαν, καὶ εἰς τὸ ἅγιον δισκοπότηρον ὅταν τὸ ἁγιάσῃ ὁ παπᾶς εἰς τὴν λειτουργίαν.

Δ. τὶ πρᾶγμα εἶναι ἡ λειτουργία;

Μ. εἶναι μία θύμησις καὶ παρουσία ἀληθινὴ τῆς ζωῆς καὶ τοῦ πάθοις, καὶ τοῦ θανάτου τοῦ ἀφέντη μας τοῦ χριστοῦ. καὶ ἀντάμα εἶναι μία θυσία, εἰς τὴν ὁποίαν προσφέρομεν αὐτὸν τὸν χριστὸν γιὰ

ἀφέ-

M. Giana threſti i pſichimas metin charin tu theu chie na ſmicthi antamatu.deuteró giana min xepeſti eucola is ta cr.mata,chie triton giana chierdeſi catha calon.

D. tis ine is tin agian chinonian?

M.ine okyrios imon,Iiſus chriſtos, otheos, che anthropos meto cormi,che me tin pſichin, che metin theotita, chie cathos ine is ton urano,ezi ine chie is to agió diſco potiron otan to agiaſi o papas is tin liturgian.

D. ti pragma ine i liturgia?

M. ine mia thimiſis che paruſia alithini tis zois che tu pathus,chie tu thanatu tu afthentimas tu chriſtu, chie anthama ine mia thiſia is tin opian pro ſeromen auton chriſton gia

ofelian-

ὠφέλειαν τῶν ζωντανῶν καὶ τῶν ἀπε-
θαμένων, καὶ γιὰ τοῦτο πρέπει ὅτι νὰ
σταθῇ κάθα εἷς μὲ πᾶσα λογῆς ἀλά-
βιαν.

Δ. πῶς ἔχομεν νὰ ἑτοιμαθοῦμεν νὰ κοινωνήσωμεν ἄξια;

Μ. παγαίνοντας μὲ ἀλάβιαν, καὶ χωρὶς θανάσιμον κρῖμα, καὶ ἐξαγορευμένοι.

Δ. εἰς τί ὠφελοῦσι τὰ ἄλλα μυστήρια;

Μ. γιὰ νὰ δεχθοῦμεν κάθα λογῆς χάριν ἀπὸ τὸν θεὸν κατὰ τὸ τέλος ὁποῦ ἐγίνηκασιν.

Γιὰ ἄλλα καλὰ πράγματα ὅπου ἐγγίζουσιν εἰς τὴν χριστιανικὴν διδασκαλίαν

Δ. πὲ τ' ἄλλα πράγματα ὁποῦ ἐγγίζουσιν εἰς τὴν χριστιανικὴν διδασκαλίαν.

Μ. ἡ θεολογικαῖς ἀρεταῖς, εἶναι τρεῖς ἤγουν,
α΄. πίστις, β΄ ἐλπίς, γ΄ ἀγάπη.

ἠθι-

ofelian ton zontanon che ton apethamenon. che gia tuto prepi oti na stathi catharis me pasi logis eulauian.

D. pos echomen na etimastumen giana chinonisomen axia?

M. pagenontas me eulauian, che choris tanasimon crima, che exagoreumeni.

D. is ti ofelusi talla mistiria?

M. Giana decthumen catha logis charin apoton theon cata to telos opu egenicasin.

Gia alla cala pragmata opu engizusi is tin christianichin didascalian.

D. pe ta alla pragmata opu engizusin, is tin christianichin didascalian.

M. i theologiches aretes, ine tris igun.

1. Pistis, 2 elpida, che 3 agapi.

ἠθικαῖς ἀρεταῖς, καὶ πρῶται εἶναι τέσσαρες.

α΄. φρόνησις, β΄. δικαιοσύνη, γ΄ ἀνδρεία, δ΄. ἐγκράτεια.

Δ. πόσα εἶναι τὰ χαρίσματα τοῦ ἁγίου πνεύματος;

Μ. ἑπτά.

Δ. ποῖα,

Μ. α΄, σοφία, β΄ σύνεσις, γ΄. γνῶσις, δ΄. βουλή, ε΄. εὐσέβεια. ϛ΄. ἀνδρεία, ζ΄ φόβος θεοῦ.

Δ. πόσοι εἶναι οἱ καρποὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος;

Μ. δώδεκα.

Δ. ποῖοι.

Μ. α΄ ἀγάπη, β΄. χαρά, γ΄ εἰρήνη, δ΄. μακροθυμία, ε΄ χρηστότης, ϛ΄. ἀγαθωσύνη, ζ΄. σωφροσύνη, η΄ πραότης, θ΄. ἐγκράτεια, ι΄. πίστις, ια΄. ὑπομονή, ιβ΄. ἀταξία.

Μ. πόσοι εἶναι οἱ μακαρισμοί;

Μ. ὀκτώ.

Δ. ποῖοι.

Μ. α. μακάριοι εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι

εἶναι

ſ itiches aretes , chie pro tes ine teſſares.

1. froni.nada .

2. dichieoſini .

3. andria .

4. encratia .

D. poſa ine ta chariſmnta tu agiu pneumatos?

M. ephta.

D. peta .

M. Sofia. Sineſis.gnoſis: uuli.euſeuia.andria.fouos theu.

D. poſi ine carpi tu agiu pneumatos .

M. dodeca .

D. petus.

M. agapi:chara;irini,macrothymia, caloſini:agathoſini,ſofroſini, praotis,encratia,piſtis,ipomoni,eutaxia .

D. poſi ine imacariſmi?

M. octo.

D. petus ?

M. 1.macarii ine echini , i opii ine

εἶναι φτωχοὶ θεληματικῶς, γιὰ τὶ ἐκείνων εἶναι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

β΄. μακάριοι εἶναι ἐκεῖνοι, ὁποῦ κλαίουσι γιὰ τὶ αὐτοὶ θέλουσι παρηγορηθῆ.

γ΄. μακάριοι οἱ ἥμεροι καὶ φιλάνθρωποι, γιὰ τὶ αὐτοὶ θέλουσι κληρονομήσει τὴν γῆν.

δ΄. μακάριοι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι πεινοῦσι καὶ διψοῦσι τὴν δικαιοσύνην, γιὰ τὶ αὐτοὶ θέλουσι χορτάσει.

ε΄. μακάριοι οἱ ἐλεημονιτικοὶ γιὰ τὶ αὐτοὶ θέλουσιν ἐλεημονηθῆ ἀπὸ τοῦ θεόν.

ς΄. μακάριοι ἐκεῖνοι ὁποῦ εἶναι καθαροὶ εἰς τὴν καρδίαν τους, γιὰ τὶ αὐτοὶ θέλουσιν ἰδεῖν τὸ πρόσωπον τοῦ θεοῦ.

ζ΄. μακάριοι οἱ εἰρηνικοὶ, γιὰ τὶ αὐτοὶ θέλουσιν ὀνομαθῆ υἱοὶ τοῦ θεοῦ.

η΄. μακάριοι εἶναι ἐκεῖνοι ὁποῦ διώχνονται καὶ κακοπαθοῦσι γιὰ τὴν δικαιοσύνην. γιὰ τὶ ἐκείνων εἶναι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Δ. πόσα εἶναι τὰ ἔργα τῆς ἐλεημοσύνης περίγυρον εἰς τὸν κορμί;

ptochi thelimaticos, giati echinon ine i uasilia ton vranon.

2. macarii ine echini opu cleusi giati auti thelusi parigorithi.

3. macarij hi imeri chie filāthropi, giati auti thelusi clironomisi tin gin.

4. macarii echini i opii pinusi, chie dipsusi tin dichieosinin, giati auti thelusi chortasi.

5. macarii i eleimonitichi giati auti thelusin eleimonithi apoton theon.

6. macarii echini opu ine cathari is tin cardiantus, giati auti thelusin idin to prosopon tu theu.

7. macarii hi irinichi, giati auti thelusio nomasti hyi tu theu.

8. macarii ine echini opu dioctonte che cacopathenusi gia tin dichieosinin, giati echinon ine i vasilia ton vranon.

D. posa ine ta erga tis eleimosinis trigiru is to cormin?

Μ. ἐφτά.

Δ. ποῖα;

Μ. α΄. νὰ δώσῃς τῶν πτωχῶν τῶν πεινασμένων νὰ φάγουσιν.

β΄. νὰ δώσῃς τῶν διψασμένων νὰ ποῦσιν.

γ΄. νὰ ἐνδύσῃς τοὺς γυμνούς.

δ΄. νὰ ὑπάγῃς νὰ ἰδῇς τοὺς ἀῤῥωστημένους.

ε΄. νὰ ὑπάγῃς νὰ ἰδῇς τοὺς φυλακιασμένους.

ς΄. νὰ φιλοξενήσῃς τοὺς ξένους.

ζ΄. νὰ θάψῃς τοὺς ἀποθαμένους.

Δ. πόσα εἶναι τὰ ἔργα τῆς ἐλεημοσύνης, βυγήρου εἰς τὴν ψυχήν;

Μ. ἐφτά.

Δ. ποῖα;

Μ. α΄ νὰ δώσῃς καλὴν συμβουλήν.

β΄ νὰ διδασκαλέσῃς τοὺς ἀμαθήτους.

γ΄. νὰ ἐρμηνεύσῃς καὶ νὰ νουθετήσῃς τοὺς ἁμαρτωλούς.

δ΄. νὰ παρηγορήσῃς τοὺς πικραμμένους καὶ στενοχωρισμένους.

ε΄. νὰ συμπαθήσῃς ἐκείνων ὅπου σὲ ἀ-

δική-

M. eptha.

D. pia?

M. 1. na dosis ton ptochon ton pinasmenon na fagusin

2. na dosis ton dipsasmenon na piusin.

3. na endisis tus gimnus.

4. na ipagis na idis tus arrostimenus.

5. na ipagis na idis tus filachiasmenus.

6. na filoxenisis tus xenus.

7. na thapsis tus apothamenus.

D. poia ine ta erga tis eleimosinis trigiru,is tin psichin.

M. eptha.

D. peta.

M. 1. na dosis calin simuulin.

2. na didascaleusis tus amathitus.

3. na ermineusis chie na nuthetisis tus amartolus.

4. na parigorisis tus picrammenus chie stenochorismenus.

5. na simpathisis echinon opu se adichi-

δικήσασιν.

ς. νὰ ὑπομένης μὲ ὑπομονῆ ταῖς στενοχωρίαις καὶ κακοτυχίαις.

ζ. νὰ παρακαλῇς τὸν θεὸν γιὰ τοὺς ζωντανοὺς καὶ διὰ τοὺς ἀπεθαμένους.

Δ. πόσαις εἶναι ἡ συμβουλαῖς τοῦ ἀφέντη τοῦ χριστοῦ;

Μ. τρεῖς, α΄. ἡ φτωχία ἡ θεληματική.

β΄. ἡ παρθενία ἡ παντοτινή.

γ. ἡ τελεία καὶ σωστὴ ὑπακοή.

Δ. πόσοι εἶναι οἱ ἐχθροὶ τοῦ ἀνθρώπους

Μ. τρεῖς, α΄. ὁ δαίμονας, β΄. ὁ κόσμος, γ΄. ἡ σάρκα.

Δ. πόσα εἶναι τὰ μυστήρια τοῦ ἀφέντη μας τοῦ χριστοῦ, τὰ ὁποῖα λογιάζομεν ὄνταν λέγομεν τὸ ῥοδάριον τῆς παναγίας;

Μ. δεκαπέντε, ἀπὸ τὰ ὁποῖα, τὰ πέντε λέγονται, τὰ χαρούμενα μυστήρια.

καὶ τὸ, α΄. εἶναι ὁ χαιρετισμός ὄνταν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ ἐσαρκώθη.

τὸ, β΄. εἶναι ὄνταν ἡ παναγία ἐπῆγε νὰ ἰδῇ τὴν ἐλισάβετ.

τὸ,

dichiſaſin :

6. na ipomenis me apomoni tes ſte nochories,chie cacotichies.

7. na paracalis ton theon gia tus zontanus chie apethamenus.

D. poſes ine ſimuules tu aſthenti tu chriſtu.

M. tris 1 ipthochia,hi thelimatichi.

2. i parthenia, i pantotini.

3. i telia chie ſoſti ipacoi.

D. Poſi ine i ecthri tu anthropu.

M. tris.ò demonas,ò coſmos, i ſarca.

D. poſa ine ta miſtiria tu aſtentimas tu chriſtu ta opia logiazomen ontan legomẽ to rodarion tis panagias?

M. decapente. apo ta opia ta pente legonte charumena miſtiria. to proton ine;

1. o cheretiſmos ontan o hyos tu theu eſarcothi.

2. ontan hi panagia epige na idi tin eliſauet.

τὸ, γ΄. εἶναι ἡ γέννησις τοῦ ἀφέντη μας τοῦ Χριστοῦ.

τὸ. δ΄ εἶναι ὄνταν εἰς τὸν ναὸν ἐφέρασι τὸν ἀφέντη μας τὸν Χριστόν.

τὸ, ε΄. εἶναι ὄνταν ὁ Χριστὸς ἀπέθηκεν ἀνάμεσα εἰς τοὺς διδασκάλους εἰς τὸν ναόν.

Μ. τὰ ἄλλα πέντε λέγονται λυπητερά.

το, α΄. εἶναι ἡ προσευχὴ τοῦ Χριστοῦ εἰς τὸν κῆπον.

τὸ β΄. εἶναι ἡ φλαγγέλλωσις τοῦ Χριστοῦ εἰς τὸν στύλον.

τὸ, γ΄. εἶναι ἡ στεφάνωσις μὲ τὸ ἀκάνθινον στεφάνι,

τὸ, δ΄. εἶναι ὄνταν ἔφερνε τὸν σταυρὸν εἰς τὸ καλβάριον.

τὸ, ε΄. εἶναι ἡ σταύρωσις, καὶ ὁ θάνατος ἀπάνω εἰς τὸν σταυρόν.

Μ. καὶ τὰ ἄλλα πέντε λέγονται δοξασμένα.

το, α΄. εἶναι ἡ ἀνάστασις.

τὸ, β΄, ἡ ἀνάληψις εἰς τὸν οὐρανόν.

το, γ΄. ἡ πεντηκοστὴ, ὄνταν ἦλθε τὸ ἅγιον πνεῦμα.

το, δ΄. ἡ κοίμησις τῆς παναγίας καὶ μετάστασις

3. ontan egenithi o christos.
4. ontan eferasi ton christon is ton naon.
5. ontan o christos eurethichen anamesa is tus didascalus, is ton naon.

M. talla pente legonte lipitera.
1. ine i proseuchi tu christu, is ton chipon.
2. ine i flagellosis tu christu is ton stilon.
3. ine istefanosis meto acanthinon stefani.
4. ine ontan eferne ton stauron is ton uuni to caluarion.
5. ine i staurosis, chie othanatos, is ton stauron.

M. chie talla pente legonte doxasmena.
1. ine i anastasis.
2. ine i analipsis is ton uranon.
3. ine ipenticosti ontan ilthen to agion pneuma,
4. i chimisis tis panagias chie meta-

σασις εἰς τὸν οὐρανόν.

τὸ, ε΄. τὸ στεφάνωμα τῆς ὑπεράνω εἰς ὅλοις τοῖς ἀγγέλοις, καὶ ἁγίοις.

Δ. τί λέγομεν ὄνταν σημαίνει ὁ χαιρετισμὸς τῆς παναγίας.

Μ. λέγομεν τρεῖς φοραῖς τὸ θεοτόκε παρθένε. καὶ εἰσὲ πᾶσα ἕνα, λέγομεν ἐτούτοις τοὺς στίχους.

εἰς τὸ, α΄ ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ ἐχαιρέτισε τὴν ἀειπαρθένον μαρίαν, καὶ συνέλαβεν ἐκ πνεύματος ἁγίου.

εἰς τὸ, β΄. ἰδοὺ ἡ δούλη κυρίου, γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου.

εἰς τὸ, γ΄. καὶ ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν. καὶ λέγοντάς τα τὸ ταχύ, τὸ μεσημερί, καὶ ὄνταν βασιλεύῃ ὁ ἥλιος, ἔχομεν μεγάλην ὠφέλειαν.

ſtaſis is ton uranon.

5. to ſtefanoma tis panagias, parapano, is olus tus angelus, chie agius.

D. ti legomen ontan ſimeni o cheretiſmos tis panagias?

M. legomen tris fores to theotoche parthene, che iſe paſa ena legomen etutus tus ſtichus.

1. O angelos tu theu echeretiſe tin pagian. che ſinelaue ec pneumatos agiu. theothoche parthene chie talipa.

2. idu i duli cyriu, genitomi catato rima ſu.

3. Chie o logos ſarx egeneto chie eſcinoſen en ymin.

Tuta legontas ta, tò tachi, to meſimeri, che ontan vaſileui o ilios echomen megalin ofelian.

Pro-

Προσευχή.

Τὴν χάριν σου κύριε παρακαλοῦμεν νὰ χύσῃς εἰς τὴν καρδίαν μας, διὰ νὰ ἐμπορέσωμεν ἐμεῖς ὁποῦ ἐγνωρίσαμεν τὴν σάρκωσιν τοῦ Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ σου μηνύοντάς την ὁ ἄγγελος, διὰ μέσου τοῦ πάθους καὶ τοῦ σταυροῦ του νὰ καταντήσωμεν εἰς τὴν δόξαν τῆς ἀναστάσεως, διὰ μέσου τοῦ αὐτοῦ Χριστοῦ τοῦ κυρίου μας.

Τῶν πιστῶν αἱ ψυχαί, μὲ τὴν ἐλεημοσύνην τοῦ θεοῦ, ἂς ἀναπαυθοῦσιν εἰς εἰρήνην.

Τέλος. καὶ τῷ θεῷ χάρις.

Proſeuchi

Tin charin ſu chirie aracalumen na chyſis is tin cardin imas, dia na emporeſomẽ eis opu egno riſamen tin ſarcoſi tu chriſtu tu hyu ſu minontasin o angelos, dia meſu tu pathus chie tú ſtauru tu na catantomen is tin doxan tis anaſtaſeos, ia meſu tu autu chriſtu tu cyrimas. amin

Ton piſton e pſiche, gia in eleimoſinin tu theu as anapauthuſin is irinin.

telos che to theo charis.

CRedo in Dum Patrem omnipotentem creatorem Cæli, & terræ. Et in Iesum Christum filium eius vnicum dominum nostrum. Qui conceptus est de Spiritu sancto, natus ex Maria Virgine: Passus sub pontio Pilato, Crucifixus mortuus: & sepultus: Descendit ad inferos: tertia die resurrexit a mortuis: Ascendit ad Cæs, sedet ad dexteram Dei patris omnipotentis: Inde venturus est iudicare viuos, & mortuos Credo in Spiritum sanctum. Sanctam Ecclesiam Catholicam: Sanctorum communionem: remissionem peccatorum carnis resurrectionem: vitam æternam. Amē.

PAter noster, qui es in cælis, sanctificetur nomen tuum: adueniat regnum tuum fiat voluntas tua, sicut in Cælo, & in terra: panem nostrum quotidianum da nobis hodie: & dimitte nobis debita nostra, sicut & nos dimittimus debitoribus nostris: & ne nos inducas in tentationem: sed libera nos a malo. Amen.

AVe Maria, gratia plena: dominus tecum: benedicta tu in mulieribus: & benedictus fructus vētris tui Iesus: Sancta Maria, mater Dei, ora pro nobis peccatoribus nunc, & in hora mortis nostræ. Amen.

IESVS MARIA.

SAlue Regina, mater misericordiæ: Vita dulcedo, & spes nostra Salue. Ad te clamamus exules filii Euæ. Ad te suspiramus gementes & flentes in hac lacrymarum valle. Eia ergo aduocata nostra illos tuos misericordes oculos ad nos conuerte. Et Iesum benedictum fructum ventris tui nobis post hoc exilium ostende. O clemens: ò pia, ò dulcis Virgo Maria. Ora pro nobis sancta Dei genetrix, vt digni efficiamur promissionibus Christi.

COnfiteor Deo omnipotenti, Beatæ Mariæ semper Virgini, Beato Michaeli Archangelo, Beato Ioanni Baptistæ, sanctis Apostolis Petro, & Paulo, & omnibus sanctis, quia peccaui nimis cogitatione verbo, & opere, mea culpa, mea culpa, mea maxima culpa; Ideo precor Beatam Mariam semper Virginem, beatum Michaelem Archangelum, beatum Ioãnem Baptistam, sanctos Apostolos Petrum & Paulum, & omnes sanctos, orare pro me ad Dominum Deum nostrum. Amen.

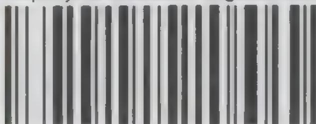
FINIS.

QVeſta Dottrina, è la medeſima che altre volte è ſtata ſtampata ſotto nome del Padre Ledeſma in Italiano, & viſta da tre Padri noſtri che ſono di natione Greca, & huomini ſufficienti, i quali dicono eſſer voltata fedelmente. In Roma 10. di Maggio. 1595.

Carlo Reggio Prouinciale della prouincia Romana della Compagnia di Gieſù.

udawanie y zam- -ścig

Całego żywota= tego

Jorde Mocdy y eszcze

tey na cobym ja- iwności

Pan albo Zawsze prawim

Bogu Ofiarować zakella=

adził Grzechowych Ukryj

esadziły bydź ta W= nowoienia

dla zbudowania Ja- ed Jinemi

moiey y Bliźnich

wie pragnęcie Ja Lienne

Dwie Sprotym wiedowania

gdyż bym nie Gorzałę

wgłębym tych wytyka

W

D

Lu

O

Ty

Jo

n

G

Jana Chamecin

wiodła mnie bło

zasmuciła której

porzestałem gra

Zapracowane ale

albo na zachęcenie

Kontynuowania z

to z woli Boga al

pokruszenia Cz

Kupił mi Xią

który jest po

Cały koś do

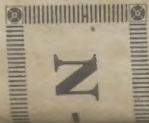
Woli Boga to

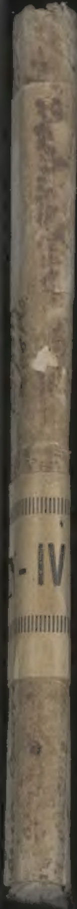
zpierwszey kie

Plenst

Loteryja nas za
dwozo obelaszta y
310. zabrała Jusz
zame własne obchody
niewiem czy na pobieżkę
do dalszego
gry niewiem czy
z podwrzczenia
arta przeklętego za
Sarmanty Francus
Doorze razem zemną
Klassy Jeżeli to z
przybędzie Opatrność
się w obie
Ja co dzi
ernia Czarv

mowił bym o Jedenn
pił bym ten Chinna
drenia Kamedułów
zasięgnął bym rady
mogł użyć takowych
postanowienia Jusz
Jednak bym się za
Snotelnikow czyliby
we dla Chwały Bogh
nych a zbawienia Dusz
swoich — Azore
zbliżyc do
wasz
Modły

-IV